

Arrest

nr. 151 799 van 4 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Iraakse nationaliteit bezit en dat u een sjjiitische Arabier uit Diwaniyah, Zuid-Irak, bent. Tot begin 2008 woonde u in het ouderlijk huis in Al Arouba Taaltha. In de loop der jaren had u verschillende jobs. Zo werkte u in 2007 een zestal maanden voor (horeca-)bedrijven op de (Amerikaanse) legerbasis van Numaniya. Daarna werkte u als installateur van sanitair in een privébedrijf.

Uw vader (C.T.F.) werkte tot 2005 als leerkracht, daarna werkte hij als tolk voor de Amerikaanse troepen. Hij was gestationeerd in Diwaniyah op de basis van de '8ste firqa'. Ook uw oudere zus (S.) werkte sinds 2005 als tolk voor de Amerikanen. Ze was gestationeerd in verschillende regio's waaronder Fallujah, Bagdad en Diwaniyah. De mensen uit jullie wijk kwamen snel te weten dat uw familieleden als tolk werkten en ze spraken uw vader daar geregeld op aan. In 2007 startten de Amerikanen een

campagne tegen het Mehdi-leger. Ze verrichtten verschillende arrestaties in Diwaniyah, onder andere in uw wijk. In totaal werden er een twintigtal leiders van het Mehdi-leger opgepakt. Uw vader fungeerde in die periode regelmatig als tolk bij de arrestaties en dat ging niet onopgemerkt voorbij in de wijk. Na verloop van tijd beweerden de familieleden van de gearresteerde personen dat uw vader verantwoordelijk was voor de arrestaties. Ze eisten dat hij hen hielp om de gevangenen vrij te krijgen, anders zouden ze hem en zijn familieleden vermoorden. Als gevolg van de dreigementen vroeg uw vader een overplaatsing aan. Begin 2008 werd er op zijn vraag ingegaan en werd hij naar Fallujah overgeplaatst. Ook uw zus (S.) was op dat moment in Fallujah gestationeerd. U en uw moeder verlieten samen met uw vader Diwaniyah en gingen bij uw jongere zus (M.) in Bagdad wonen. Die laatste was op 28 november 2007 getrouwd met Mahdi Ali Mohammed El Rawdi, de Jemenitische ambassadeur in Irak, en woonde in de Jemenitische ambassade. U betrok met uw moeder een bijgebouw aan de achterzijde van het domein en u werkte er als tuinman. Eind januari 2008 verdween uw vader. Toen jullie na een aantal dagen niets van hem hadden vernomen, contacteerden jullie één van zijn collega's. Deze wist te vertellen dat uw vader dagen voordien de legerbasis had verlaten. Jullie gingen op zoek naar uw vader en troffen zijn lichaam aan in het mortuarium van het Yarmouk-ziekenhuis. Jullie vernamen dat de Nationale Garde zijn lichaam op 12 februari 2008 had gevonden. U vermoedde dat leden van het Mehdi-leger hem hadden vermoord omwille van zijn werk als tolk. Drie maanden na de moord, omstreeks mei 2008, ontving uw moeder een telefoon via het gsm-nummer van uw vader. De beller vertelde haar dat uw vader was vermoord omdat hij weigerde deel te nemen aan een complot om uw schoonbroer, die op de Jemenitische ambassade werkte, te vermoorden. De terroristen eisten dat uw moeder haar medewerking zou verlenen. Nadien kreeg uw moeder nog verschillende dreigtelefoons. Na verloop van tijd besloot uw familie dat u niet langer in Irak kon blijven. Jullie bereidden uw vertrek voor en in mei 2009 vloog u vanuit Bagdad naar Turkije. U gebruikte hiervoor uw eigen paspoort. Nog diezelfde maand reisde u naar Griekenland. U verbleef er tot oktober 2010 en u reisde vervolgens per vliegtuig naar Milaan. Deze keer reisde u onder een valse naam en met vervalste documenten. U verbleef een maand in Italië en u reisde vervolgens naar België. Op 29 november 2010 kwam u in België aan en op 30 november 2010 diende u een asielaanvraag in. In oktober of november 2010 migreerden (S.) en haar echtgenoot naar de Verenigde Staten. Vijf maanden voor het gehoor, rond mei-juni 2011, verhuisden uw zus (M.) en haar echtgenoot naar Jemen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: identiteitskaart dd. 22/12/2005, nationaliteitsbewijs dd. 20/05/2005, overlijdensakte vader dd. 12/02/2008, documenten in verband met tewerkstelling van (S.), foto's van (S.) als tolk, badge "United States Marine Corps" van (S.), kopie Amerikaanse paspoorten van (S.) en echtgenoot, kopie geboortecertificaat van zoon van (S.), vertaling huwelijksakte van (S.), kopie nationaliteitsbewijs (M.), kopie huwelijksakte (M.), attest Jemenitische ambassade, verklaring van de ambassade van de republiek Jemen te Bagdad dd. 20/11/2008, attest Ministerie van Migratie en Immigratie dd. 20/02/2012.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beslist dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus. U slaagt er namelijk niet in om een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. En dit omwille van onderstaande redenen:

Het Commissariaat-generaal heeft ernstige twijfels bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de motieven die achter de moord op uw vader staken. U verklaart dat uw vader werd vermoord omdat een groep niet nader gespecificeerde terroristen (zie CGVS, p. 21) hem wilden betrekken bij een complot om uw schoonbroer - volgens u de ambassadeur van Jemen, maar in werkelijkheid de zaakgelastigde van de ambassade - te vermoorden. Volgens u vernam u de werkelijke toedracht van de moord pas na het eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken waardoor u er bij het invullen van de vragenlijst ook niets over heeft gezegd (DVZ - dd. 02/03/2011) (zie CGVS, p. 16, 22). Deze gang van zaken is echter zeer merkwaardig. Het is in de eerste plaats weinig aannemelijk dat het na de moord op uw vader (dd. 12/02/2008) nog meer dan drie jaar heeft geduurd vooraleer uw moeder u op de hoogte bracht van de werkelijke motieven voor de moord. U beweert namelijk dat u Irak verliet omdat uw moeder en uw familieleden van mening waren dat u niet langer veilig was. Dat ze u nooit zouden verteld hebben wat de echte reden was voor het gevaar waarin u verkeerde, lijkt dan ook zeer onwaarschijnlijk. Verder is het vreemd dat u na de moord op uw vader nog tot mei 2009 in de ambassade heeft gewoond (zie CGVS, p. 3, 25) zonder dat u iets vernam van het complot tegen uw schoonbroer en de reden van de moord op uw vader. U woonde op dat moment namelijk samen met uw moeder - die in tussentijd meermaals werd bedreigd en wiens medewerking werd gevraagd in het moordcomplot van de terroristen (zie CGVS, p. 16, 22) - en uw zus (M.) en uw schoonbroer - die op hun beurt op de hoogte

waren van het complot (zie CGVS, p. 22). Bovendien beweert u dat uw schoonbroer na de moord extra veiligheidsmaatregelen trof om zichzelf en zijn schoonfamilie te beschermen (zie CGVS, p. 22). Dat u desondanks niets van een complot heeft gemerkt lijkt dan ook onlogisch en hoogst onwaarschijnlijk. U roept uw jonge leeftijd in als excuus (zie CGVS, p. 16, 22) maar het Commissariaatgeneraal beschouwt dit niet als een geldige verschoning. U had op dat moment de volwassen leeftijd reeds bereikt en u bent de enige zoon van de familie. Men mag dan ook redelijkerwijs verwachten dat u op de hoogte was van wat er in uw omgeving gebeurde en dat u oud genoeg was om te verstaan wat er aan de hand was (zie CGVS, p. 16). Evenmin komt het bijster overtuigend over dat u er van uit ging dat uw vader door het Mehdi-leger werd vermoord en dat u het bijgevolg niet nodig vond om er verdere vragen over te stellen (zie CGVS, p. 26).

Daarnaast kan men zich vragen stellen bij de handelwijze van de terroristen. Het is namelijk weinig geloofwaardig dat ze aan de schoonvader, die trouwens samenwerkt met de Amerikanen en dus met de Iraakse autoriteiten, van de zaakgelastigde van de Jemenitische ambassade zouden vragen de echtgenoot van zijn dochter te vermoorden, vervolgens de schoonvader doden wanneer hij dat weigert, om daarna hun plannen (en hun betrokkenheid bij de moord) aan zijn weduwe (uw moeder) kenbaar te maken met als doel haar te overtuigen om aan het complot deel te nemen. Als een groep terroristen werkelijk van plan is om een aanslag te plegen op een vooraanstaand lid van de ambassade, mag men verwachten dat ze niet zomaar hun plannen kenbaar maken aan de familieleden van hun doelwit. Op die manier geven ze hun doelwit namelijk de kans om te ontkomen of bescherming te zoeken. Deze merkwaardige manier waarop de terroristen te werk gingen, roept dan ook de nodige vragen op. Dat men een dergelijk risico zou nemen, wetende dat de kans dat familieleden aan een dergelijke actie zouden willen meewerken zeer miniem is, is dus weinig geloofwaardig.

Bovendien legt u incoherente verklaringen af over de klacht die werd ingediend. Waar u aanvankelijk beweert dat u niet weet of er een klacht werd ingediend tegen de moordenaars (zie CGVS, p. 21-22) verklaart u nadien dat uw schoonbroer wel degelijk een klacht heeft ingediend (zie CGVS, p. 22). Dergelijke opvallende incoherenties doen uiteraard twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien maakt u uw vrees voor een persoonsgerichte vervolging door een terroristische groepering niet aannemelijk. Het is merkwaardig dat u na de moord op uw vader en na de telefonische bedreigingen nog tot mei 2009 in Bagdad verbleef. Indien u in Bagdad werkelijk voor uw leven vreesde, is het weinig aannemelijk dat u nog een jaar op dezelfde plaats bleef wonen, zelfs indien het een ambassadegebouw betrof. Zeker niet wanneer u zeer concrete indicaties had dat de terroristen op de hoogte waren van uw woonplaats en uw familiale situatie (zie CGVS, p. 16). Dergelijk gedrag zorgt voor twijfels betreffende de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van uw vrees voor vervolging. In de periode na de moord op uw vader ontving u trouwens geen enkele rechtstreekse bedreiging (zie CGVS, p. 23). Niet u, maar wel uw moeder werd onder druk gezet om aan het moordcomplot deel te nemen. Uw moeder leek dus het voornaamste doelwit van de terroristen. Het is dan ook zeer merkwaardig dat uw moeder tot op de dag van het gehoor in Bagdad verbleef en dat ze na verloop van tijd de beveiligde ambassade verliet om bij haar zus in Bagdad te wonen (zie CGVS, p. 6). Ook dit doet twijfels rijzen over uw vrees. Daarnaast vermeldt u enkel de dreigtelefoontjes wanneer gevraagd naar problemen die uw moeder zou hebben ondervonden (CGVS p.6). Dat de terroristen gedurende drie jaar geen verdere concrete stappen ondernamen tegen uw moeder, zorgt voor verdere twijfels omtrent de ernst en de geloofwaardigheid van de dreigementen. Ook het feit dat uw zus (S.) zonder verdere problemen en ondanks de dreigementen, zeker tot februari 2009, in dienst bleef van de Amerikaanse troepen in Camp Striker (Bagdad) (zie Documenten, documenten ivm. tewerkstelling (S.)) én ondertussen bij haar schoonfamilie in Karrada (Bagdad) woonde, lijkt de ernst van de dreigementen evenzeer te relativiseren. Hetzelfde kan worden gezegd over uw zus (M.) en haar echtgenoot. Zij bleven namelijk tot vijf maanden voor het gehoor (zie CGVS, p. 7), dus rond mei 2011, in de ambassade wonen. U haalt in hun hoofde geen bijkomende incidenten aan.

Bij aangetekende zending van 10 juni 2013, dus meer dan 2,5 jaar na uw asielaanvraag (dd. 30/11/2010), legt u een verklaring van de ambassade van de republiek Jemen te Bagdad voor. Dit document heeft echter onvoldoende bewijswaarde om het Commissariaat-generaal alsnog te overtuigen van uw vrees voor vervolging. Het is namelijk bijzonder opvallend dat u het document slechts enkele dagen voor de zitting op de Raad van Vreemdelingenbetwistingen (RvV)(13/06/2013) heeft voorgelegd, terwijl het document reeds op 20 november 2008 werd opgesteld (zie Documenten, verklaring van de ambassade van de republiek Jemen te Bagdad). Bovendien geeft u tijdens het gehoor te kennen uw schoonbroer u alle documenten heeft toegestuurd (zie CGVS, p. 12) en vermeldt u geen andere documenten ter staving van uw vrees (zie CGVS, p. 15, 26). Het is dan ook uiterst merkwaardig dat u, indien het werkelijk over een authentiek document zou gaan, de verklaring niet veel eerder heeft voorgelegd of op zijn minst tijdens het gehoor zou hebben vermeld. Men mag namelijk verwachten dat u duidelijk weet welke documenten u ter staving van uw asielaanvraag ter beschikking heeft. De inhoud

van het document is evenmin bijster overtuigend. Het betreft een niet-ondertekend document, zonder enige indicatie van de identiteit van de auteur of enige contactgegevens, die enkel een stempel van de Jemenitische ambassade vertoont en waarin verder weinig meer staat dan dat de ambassade de dood van uw vader veroorzaakte en dat de bevoegde instanties om hulp wordt gevraagd. Er wordt echter niet gespecificeerd op welke manier de ambassade de dood van uw vader 'veroorzaakte' - op zich al een opmerkelijk statement van een ambassade -, aan welke instantie de verklaring gericht is, welk doel de verklaring had of waarom de verklaring pas op 20 november 2008 werd opgesteld (zie Documenten, verklaring van de ambassade van de republiek Jemen te Bagdad). De door u voorgelegde verklaring kan bijgevolg niets veranderen aan het niet overtuigend karakter van uw verklaringen.

Als gevolg van bovenstaande opmerkingen besluit het Commissariaat-generaal dat u zich niet kunt beroepen op een gegronde vrees voor vervolging omwille van de door u ingeroepen problemen in Bagdad.

Evenmin maakt u aannemelijk dat u moet vrezen voor vervolging door het Mehdi-leger. U beweert dat u niet naar Diwaniyah terug kunt omdat het Mehdi-leger er nog steeds actief is (zie CGVS, p. 23). U brengt echter geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren ten opzichte van het Mehdi-leger. De dreigementen uit 2007 die tot jullie vertrek naar Bagdad leidden betroffen bovendien louter mondelinge bedreigingen (zie CGVS, p. 16, 18, 19). U maakt geen gewag van concrete acties tegen u of uw familie. Na jullie verhuis naar Bagdad begin 2008 en tot op het moment van het gehoor (14/10/2011) waren er bovendien geen indicaties dat u in Bagdad moet vrezen voor represailles van het Mehdi-leger of dat de buurtbewoners hun dreigementen van jaren geleden in de praktijk zouden omzetten. U kunt bijgevolg niet overtuigen dat u door het Mehdi-leger wordt geviséerd met het oog op een persoonsgerichte vervolging.

De andere door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw identiteitsdocumenten en de (kopieën van) identiteitsdocumenten van uw familieleden bevestigen namelijk enkel uw identiteit en uw afkomst uit Diwaniyah. Deze staan hier echter niet ter discussie. De documenten in verband met de werkzaamheden van uw familieleden, o.a. (S.) en uw schoonbroer, bevestigen enkel hun professionele activiteiten maar spreken zich geenszins uit over de door aangehaalde problemen. Het attest van het Ministerie van Migratie en Immigratie (dd. 20/02/2012), door u aan de RvV voorgelegd op 10 juni 2013, vermeldt enkel dat u op 15 april 2008 werd geregistreerd in Bagdad. Het document bevat echter geen indicaties betreffende de motieven die achter uw verhuis naar Bagdad staken (zie Documenten, attest van het ministerie van migratie en immigratie). Op basis van het document kan dus niet worden besloten dat u Diwaniyah diende te verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Evenmin bevat het document indicaties dat u in Irak momenteel dient te vrezen voor vervolging. Bovendien is het bijzonder opvallend dat u het document nauwelijks enkele dagen voor de zitting bij de RvV heeft voorgelegd. Nochtans dateert het document van 20 februari 2012, nog voor het gehoor, en mag men dus verwachten dat u het al veel eerder had kunnen voorleggen of op zijn minst had kunnen vermelden, hetgeen u echter niet heeft gedaan (zie CGVS, p. 12, 15, 16). Het Commissariaat-generaal tekent dan ook enig voorbehoud aan bij de bewijswaarde van het document. De overlijdensakte van uw vader, die op 12 december 2010 (pas na uw asielaanvraag) werd geratificeerd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken, bevestigt enkel het overlijden van uw vader. Verder spreekt het document zich niet uit over de omstandigheden of de motieven die achter zijn dood staken. Aangezien er op grote schaal wordt gefraudeerd met dergelijke documenten (zie Landeninformatie, IRQ2012-010w, toegevoegd aan het administratief dossier), legde het Commissariaat-generaal de nodige omzichtigheid aan de dag bij de beoordeling van de overlijdensakte. Het document heeft slechts enige bewijswaarde wanneer het wordt ondersteund door geloofwaardige en consistente verklaren, wat bij u niet het geval is (zie hoger). De bewijswaarde van de overlijdensakte, het enige document betreffende uw vader, is dan ook uiterst relatief. In haar arrest (nr. 105 224 van 18 juni 2013) uitte ook de RvV haar twijfels omtrent de authenticiteit van het document. Verder is het opmerkelijk dat u geen identiteitsdocumenten of documenten in verband met de tolkactiviteiten van uw vader kan voorleggen. U beweert weliswaar dat uw vader in Diwaniyah en Fallujah - u weet echter niet op welke basis (zie CGVS, p. 20) - heeft gewerkt, maar het enige begin van bewijs dat u daarvan voorlegt is de overlijdensakte (zie Documenten, overlijdensakte vader). Dit staat in schril contrast tot de grote hoeveelheid documenten die u voorlegt in verband met uw zus (S.), die net hetzelfde werk deed. Als uw vader werkelijk tolk was tussen 2005-2008, dan is het zeer vreemd dat hij alle documenten die konden bewijzen dat hij tolk was bij zich droeg op het moment dat hij werd ontvoerd (zie CGVS, p. 12, 19). Het Commissariaat-generaal stelt zich dan ook vragen bij het gebrek aan documentatie hieromtrent.

Het Commissariaat-generaal wijst er verder op dat de RvV (arrest nr. 105 224 van 18 juni 2013) in het kader van uw beroep (dd. 29/03/2013) het Commissariaat-generaal heeft gevolgd in haar beslissing u de vluchtelingenstatus te weigeren. In het daaropvolgend arrest (arrest nr. 139 031 van 23 februari 2015) werd herhaald dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus Algemene veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 25 januari 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiiitische militieën elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarische gemotiveerde wraakacties gericht waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel geviséerd worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Qadisiya te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya (waartoe Diwaniyah behoort), Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Sulejmaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan

en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya (met oa. Diwaniyah), Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker wijst er in de in het verzoekschrift uiteengezette feitelijkeheden op dat de vluchtelingenstatus hem werd geweigerd bij arrest nr. 139 031 van 23 februari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, hetgeen thans kracht van gewijsde heeft. Hij stelt dat zulks op heden door hem niet meer kan worden aangevochten omwille van de afwezigheid van nieuwe documenten/elementen in onderhavig dossier.

2.1.2. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel). Volgens hem houdt verweerder ten onrechte voor dat er geen reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar de cijfers van het aantal doden en gewonden in Irak, zoals gehanteerd door Mesop en Iraq Body Count. Verder verwijst hij naar internetartikels omtrent de provincie Qadisiya, waarvan hij afkomstig is. Uit deze artikels blijkt dat er in mei 2014 sprake was van gericht geweld tegen individuen in Qadisiya, dat er in augustus 2014 vijf of zes personen gewond raakten bij een bomaanslag nabij een café in Diwaniya in voormelde provincie, dat er in september 2014 twee personen gewond raakten bij een aanslag op een huis en zes personen gewond raakten bij een bomaanslag in Diwaniya en dat er in december 2014 een huis werd gevisieerd door een geluidsbom zonder dat daarbij gewonden vielen. Verder verwijst verzoeker naar de cijfers van Mesop voor Irak van januari 2015. Uit deze cijfers blijkt dat er die maand in Qadisiya twee incidenten plaatsvonden, met name een schietpartij en een autobom, en dat daarbij één dode viel. Volgens hem betekent het gegeven dat er slechts twee incidenten en één dode werden genoteerd niet dat de situatie afdoende veilig is. Verzoeker citeert voorts een artikel waaruit blijkt dat bij een in een schietpartij geëscaleerd dispuut drie burgers omkwamen in Diwaniya in maart 2015. Verder haalt hij informatie aan waarin gesteld wordt dat het geweld in het Zuiden van Irak, ondanks de uitdagingen verbonden aan de tribale spanningen in de provincies Basra en Maysan, terug normale proporties heeft aangenomen, dat zich in Basra weliswaar enkele incidenten voordeden doch dat het risico op aan IS gerelateerd geweld in het Zuiden, met uitzondering van de provincie Babil, laag blijft.

Verzoeker concludeert dat de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak nog zo volatiel en problematisch is dat niet kan worden ontkend dat hij een reëel risico zal lopen op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Waar in de bestreden beslissing een uitgebreide motivering is opgenomen inzake de weigering van de vluchtelingenstatus, dient te worden opgemerkt dat reeds bij arrest nr. 105 224 van 18 juni 2013 en arrest nr. 139 031 van 23 februari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangevoerde asielmotieven en vrees voor vervolging. Voormelde arresten genieten kracht van gewijsde voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, hetgeen door verzoeker in het verzoekschrift wordt erkend. Gezien er, zoals verzoeker ook zelf aangeeft, in het dossier geen nieuwe documenten of elementen voorhanden zijn die

een ander licht kunnen werpen op de reeds eerder gedane beoordeling door de RvV, toont verzoeker niet aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Op grond van de hierin aangehaalde informatie, wordt in de bestreden beslissing omtrent de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst in het Zuiden van Irak met recht gemotiveerd als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus Algemene veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 25 januari 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarische gemotiveerde wraakacties gericht waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Qadisiya te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya (waartoe Diwaniyah behoort), Missan, Thi- Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal

burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya (met oa. Diwaniyah), Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

De door verzoeker geciteerde informatie is niet van die aard dat zij afbreuk kan doen aan de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst in Irak. Integendeel ligt deze informatie hiermee volledig in lijn. Dat zich in deze regio en in verzoekers provincie nog sporadisch, hoofdzakelijk kleinschalige, incidenten voordoen, wordt terdege in rekening gebracht in de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund en wordt in de bestreden beslissing niet ontkend. Het geweldsniveau, de impact van het (terreur)geweld dat zich aldaar voordoet en het aantal burgerslachtoffers blijven, hetgeen ook duidelijk blijkt uit de door verzoeker aangehaalde cijfers en informatie, echter beperkt. Zo was er voor de maand januari 2015 voor verzoekers provincie bijvoorbeeld slechts sprake van twee incidenten en één dodelijk slachtoffer en vielen er in het kader van de overige, door hem aangehaalde incidenten eveneens weinig gewonden en slachtoffers. Daarenboven wordt in de informatie die verzoeker aanvoert duidelijk gesteld dat het geweld in het Zuiden van Irak, ondanks de uitdagingen verbonden aan de tribale spanningen in de provincies Basra en Maysan, terug normale proporties heeft aangenomen, dat zich in Basra weliswaar enkele incidenten voordeden doch dat het risico op aan IS gerelateerd geweld in het Zuiden, met uitzondering van de provincie Babil, laag blijft. Aldus kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst in het Zuiden van Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS